

24.01.2023

Dnro 20749/03.04.04.04.23/2021

Asia

Ympäristönsuojelulain ja maa-aineslain yhteiskäsittelyn piiriin kuuluva lupa-
asia

Muutoksenhakija ja luvan hakija

Destia Oy

Päätös, josta valitetaan

Karkkilan ympäristölautakunta 19.5.2021 (6.5.2021 § 36)

Ympäristölautakunta on myöntänyt Destia Oy:lle maa-aineslain 4 a §:n mukaisen luvan maa-ainesten ottamiseen ja ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaisen ympäristöluvan kiviaineksen louhimiseen ja murskaamiseen sekä maarakentamisesta syntyvän louheen ja muun maa-aineksen vastaanottoon ja käsittelyyn Kalliosuon kallioalueelle kiinteistölle 224-874-1-0.

Päätöksen liitteenä on varsinainen lupapäätös, jossa on annettu lupamääräykset 1–33, joista määräykset 2–4 ja 31 kuuluvat seuraavasti:

2. Ottamisalueen rajan on oltava merkittynä maastoon paaluilla, köydellä tai muulla selvästi erottuvalla tavalla. Myös ottoalue tulee merkitä siten, että louhinnan etenemistä voidaan seurata. Ulkopuolisten liikkumista alueella on pyrittävä estämään kieltotauluilla tai muilla hyväksi havaituilla tavoilla. Merkitseminen varmistetaan aloitustarkastuksessa.
3. Alueelle johtavan teiden alkupäässä on oltava taulu, josta käy ilmi toiminta ja toiminnanharjoittajan yhteystiedot, sekä puomi, jonka tulee olla alhaalla ja lukittuna aina, kun alueella ei ole toimintaa.
4. Ottamisen aikaisten jyrkänteitten alueet tulee tehdä turvallisiksi aidoilla tai muulla vastaavalla tavalla. Lisäksi lähellä jyrkänteiden yläreunaa on oltava huomiota herättävä lippusiima putoamisvaarasta varoittamiseksi tai muulla tavoin tulee huolehtia jyrkänteiden yläpuolella liikkuvien turvallisuudesta, ellei se ole olosuhteet huomioiden tarpeetonta.

31. Ottamisalueen jälkihoito tulee toteuttaa kokonaisuudessaan lupa-aikana tai viipymättä heti louhinnan päättymisen jälkeen. Jälkihoito käsittää kallioleikkausten muotoilun sekä pintamaitten levityksen ja muun alueen muotoilun, koneiden, laitteiden ja muiden materiaalien pois viennin ja alueen siivouksen sekä kasvillisuuden palauttamisen. Louhitun alueen muotoilua tulee tehdä mahdollisuuksien mukaan jo lupa-aikana.

Alueen lopullisessa muotoilussa tulee noudattaa ottosuunnitelmassa ja sen lopputilannepiirustuksessa esitettyä, kuitenkin ottaen huomioon louhinnan sen hetkinen tilanne sekä tässä luvassa annetut määräykset. Ympäristöpäällikkö voi tarvittaessa määrätä luvanhaltijan toimittamaan uuden tarkistetun lopputilannesuunnitelman, mikäli louhinnan loppuvaiheessa todetaan, ettei hakemuksessa esitettyä lopputilannepiirustuksen suunnitelmaa voida noudattaa. Lopputilanne on suunniteltu alueen tulevan metsätalouskäytön näkökulmasta. Mikäli maanomistaja haluaa alueelle muuta toimintaa, myös tällöin tulee valvontaviranomaiselle toimittaa uusi lopputilannesuunnitelma.

Alueen lopullinen muotoilu tulee toteuttaa siten, että jälkihoidettu alue on turvallinen sekä ihmisille että eläimille ja sopeutuu ympäröivään maastoon. Lopullisen jälkihoidon yhteydessä kalliojyrkänteiden yläpuolelle tulee rakentaa pysyvä ja huoltovapaa aita sekä toteuttaa kivistä, lohkareista ja muista luonnonmateriaaleista kulkuesteitä siten, ettei kalliojyrkänteistä aiheudu vaaraa. Aidasta ja muusta jyrkänteiden yläpuolisten esteiden toteutuksesta tulee laatia suunnitelma ja toimittaa se Karkkilan kaupungin ympäristölautakunnan hyväksyttäväksi ennen toteutusta.

Kallioseinämän lopullisessa muotoilussa tulee huomioida seuraavat seikat. Seinämä porrastetaan siten, että ylimmän tasanteen ja kalliorintauksen yläpuolisen maanpinnan korkeusero on alle 5 m, muutoin kallioseinämien tasojen korkeuseron tulee, yksittäisiä kohtia lukuun ottamatta, olla pääasiassa alle 10 m korkeita. Kallioseinämien tasanteiden leveys voi vaihdella turvallisuus- ja maisemallisten näkökohtien mukaisesti. Irtomaa-aineksista kallioseinämän juurelle toteutettavien luiskien tulee olla kooltaan ja muodoltaan muuhun ympäristöön sopeutuvia ja luontevia. Maa-aineksia ei tule tarpeettomasti kasata kalliojyrkänteiden juurelle. Louhinta-alueen pohjalle ja isommille laakeille kallioalueille tulee levittää riittävästi irtomaa-ainesta kasvillisuuden palauttamiseksi.

Mikäli louhintaa ja muuta toimintaa aiotaan jatkaa nyt myönnettävän lupa-ajan jälkeen, tulee uusi lupahakemus esittää viimeistään vuosi ennen tämän luvan päättymistä. Uutta louhintaa koskeva suunnitelma tulee sovittaa yhteen tämän luvan maisemoinnista ja jälkihoidosta määrättyjen vaatimusten kanssa.

Kasvillisuuden palauttaminen voidaan toteuttaa luonnonsiemennyksellä, kylvämällä tai istuttamalla. Toiminnan loppuvaiheessa alueen siivoamisen ja muotoilun jälkeen tulee ottamisalueelle istuttaa puuntaimia alueille, joissa puusto ei ole muulla tavalla uusiutunut. Puuston uusimisessa (puulajin valinta, istutustiheys) tulee noudattaa metsäalan asiantuntijoiden ohjeita. Ympäristöpäällikkö suorittaa lopputarkastuksen noin vuoden kuluttua taimien

istutuksesta. Hän voi määrätä täydennysistutuksista, mikäli puuston uusiutumisessa on havaittavissa puutteita.

Asian käsittelyn yhteydessä ympäristölautakunta on kokouksessaan päättänyt lisätä päätökseen seuraavan, numeroa vailla olevan lupamääräyksen:

Alueelle tulee rakentaa pysyvä metallirakenteinen suoja-aita ottoalueen ympäri lopputilanteen mukaiselle paikalle ja laskeutusallas, joista tulee toimittaa asianmukaiset suunnitelmat hyväksyttäväksi ja jotka tulee rakentaa ennen louhinnan jatkamista.

Päätöksen perustelujen mukaan lupamääräys 4 on annettu toiminnan turvallisuuden varmistamiseksi ja estämään alueen asiatonta käyttöä. Jälkihoidosta annettua määräystä 31 on kokonaisuudessaan perusteltu sillä, että alue saadaan palautettua metsäalueeksi tai muuhun käyttöön sekä sopeutumaan ympäristöönsä. Lisättyä määräystä ei ole perusteltu.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Destia Oy on vaatinut päätöksen muuttamista siten, että päätöksen pöytäkirjaosasta poistetaan vaatimukset siitä, että rakennettavan suoja-aidan tulee olla metallirakenteinen, että aita tulee rakentaa ennen louhinnan jatkamista lopputilannekuvan mukaiselle paikalle ja että suoja-aidasta tulee esittää suunnitelma ympäristölautakunnalle hyväksyttäväksi.

Perusteluinaan muutoksenhakija on esittänyt muun muassa, että nykyisen louhosrintauksen ympäri on asennettu kiinteä teräsverkkoaita puupaluilla ja tarvittavat portit. Aita siirretään ottamisen edetessä hakemuksen mukaisen ottamisalueen ympärille. Lautakunnalle myöhemmin esitetyn suunnitelman mukaan alueen länsipäädyssä aitatyyppinä on lautakunnan toiveiden mukainen metallitolppainen verkkoaita ja itä-länsi -suuntaisilla reunoilla nykyinen puupaaluinen, metalliverkkoinen riista-aita.

Maa-aineslain 11 §:n 2 momentin 2 kohdan mukaan lupamääräykset on annettava alueen suojaamisesta ja siistimisestä ottamisen aikana ja sen jälkeen. Maa-aineslain 11 §:n 4 momentin mukaan määräykset eivät saa aiheuttaa luvan saajalle sellaista vahinkoa ja haittaa, jota on pidettävä hankkeen laajuuteen ja hänen saamaansa hyötyyn nähden kohtuuttomana. Ympäristönsuojelulain 53 §:n 3 momentin mukaan lupamääräyksissä ei saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä tekniikkaa.

Lautakunnan esityksessä on annettu lupamääräys 4 ottamisalueen merkitsemisestä ja suojaamisesta sekä lupamääräys 31 alueen jälkihoidosta. Alueen suojaamisesta sekä ottamisen aikana että sen päätyttyä on näin ollen annettu tarkoituksenmukaiset lupamääräykset perusteluineen. Lautakunnan kokouksessa tehty ja hyväksytty muutos päätösesitykseen eli vaatimus siitä, että aidan tulee olla metallitolppainen, on perusteeton. Esitetyt alueen suojaamista koskevat lupamääräykset ovat tavanomaiseen, metsäisellä alueella sijaitsevaan maa-ainestenottamiseen riittävät, minkä vuoksi myös vaatimus

uusien suunnitelmien laatimisesta lautakunnan hyväksyttäväksi on perusteeton.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Vaasan hallinto-oikeus on tiedottanut luvan hakijan valituksesta julkisella kuulutuksella. Tieto kuulutuksesta on julkaistu Karkkilan kaupungissa.

Asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, sekä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Karkkilan kaupungille ja Karkkilan kaupungin terveydensuojeluviranomaisille on varattu tilaisuus vastineen antamiseen luvan hakijan valituksesta.

Karkkilan kaupungin ympäristölautakunta on antamassaan lausunnossa esittänyt, että se on määrännyt rakennettavaksi luvan mukaisen ottoalueen ympärille metalliaidan alueen turvallisuuden vuoksi. Alueella nykyisin oleva riista-aita puutolppineen, minkälaista Destia Oy on suunnitelmassaan esittänyt myös tulevaisuudessa louhinta-alueen ympärille, on tolppien asennustavaltaan heikko eikä ole materiaaleiltaan riittävän pitkäikäinen. Alueen nykyinen aita ei ole turvallinen, joten toiminnanharjoittajan tulee aidata koko uuden luvan mukainen ottamisalue uudella metalliaidalla ennen toiminnan jatkamista siten, että yli kahden metrin jyrkänteiden yläpuolella on tiehallinnon laatuvaatimukset täyttävä suoja-aita. Koko uuden luvan mukainen ottamisalue tulee suojata kaksi metriä korkealla metallisella suoja-aidalla ennen toiminnan jatkamista, jotta alue olisi turvallinen sekä toiminnan aikana että louhinnan loppumisen jälkeen. Metalliaidan on kaikissa olosuhteissa estettävä niin ihmisten kuin eläintenkin putoaminen alas jyrkänteeltä.

Lohjan ympäristöterveyspalvelut Karkkilan kaupungin terveydensuojeluviranomaisena on ilmoittanut, että se ei anna vastinetta.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on ilmoittanut, että se ei anna vastinetta.

Hajakanmaan yhteismetsän osakaskunta on vastineenaan esittänyt muun muassa, että se on vuokrannut Destia Oy:lle Karhusuon louhinta-alueen. Vuokrasopimuksessa on sovittu muun muassa, että maanomistaja poistaa puuston louhinta-alueelta sitä mukaa kuin louhinta etenee.

Nyt rakennettu ja parannettu riista-aitatyypinen aita on riittävä louhinta-alueen suojaamiseen ja rajaamiseen. Louhintaan vuokrattu ja vielä louhimaton alue on edelleen talousmetsäkäytössä ja olennaista on, että metsää pystyy kasvussa mahdollisimman pitkään ja puustoa poistetaan louhinta-alueelta vain se, mikä on tarpeen, eli riista-aitaa siirretään louhinnan edetessä.

Kaksi metriä korkea rauta-aita louhinta-alueen ulkorajalla on huono ratkaisu. Aidan rakentaminen vaatii ennen rakentamista leveän aukon kaatamisen aitalinjalle keskelle metsää sekä jyrkän maaston takia myös rakentamisen aikaisen tieuran raivaamisen. Tämä olisi maanomistajan kannalta merkittävä

taloudellinen menetys ja vastoin Destia Oy:n kanssa allekirjoitettua vuokrasopimusta.

Nykyinen aita on riittävä louhinta-alueen turvallisuuden takaamiseksi. Maasto louhinta-alueella ei ole yleisessä virkistyskäytössä, ja alueella liikkuvat vain satunnaiset yhteismetsän osakkaat/metsästäjät ja Destia Oy:n oma väki.

██████████ ovat antaneet vastineen.

Destia Oy on antamassaan vastaselityksessä uudistanut aiemmin esittämänsä vaatimukset perusteluineen sekä esittänyt muun muassa seuraavaa:

Lausunnossa esitetty kahden metrin korkeusvaatimus aidalle poikkeaa aiemmista esityksistä, joissa on edellytetty ainoastaan metallirakenteista aita. Louhinta-alueella ympäröivä nykyinen aita on rakenteeltaan tieviranomaisen hyväksymä teräsverkkoinen korkea riista-aita kestopuupaaluin ja se ympäröi koko nykyisen louhosrintauksen. Kyseistä aitatyyppiä käytetään yleisesti valtateiden varsilla suoja-aitana ja kallioleikkauksissa.

Vastaavanlainen aita on esitetty rakennettavaksi myös ottoalueen suoja-aidaksi. Nykyistä aita on parannettu viimeksi kesällä 2021 ja sen kunto on hyvä. Aidan korkeus on noin kaksi metriä ja sen valmistaja antaa aidalle 50 vuoden takuun. Nykyinen ja Destia Oy:n suunnitelmassaan esittämä aita on tarkoitettu suoja-aidaksi ilmaisemaan vaaraa. Aitaa ei ole sen sijaan tarkoitettu kestävästi kiipeämistä, tolppien tai verkon irti repimistä tai muuta vastaavaa ilkivaltaa. Näissäkin tapauksissa aita kuitenkin täyttää tarkoituksensa, koska se estää tahattoman pääsyn jyrkenteelle.

Ympäristölautakunnan mainitsema tiehallinnon ohje ”Tierakennustöiden yleiset laatuvaatimukset ja työselitykset” ei ole enää voimassa. Nykyinen aitatyyppi on infrarakentamisen laatuvaatimusten mukainen. Infrarakentamisen yleisiä laatuvaatimuksia (niin kutsuttu InfraRYL) koskevassa ohjeistuksessa todetaan suoja-aitojen tarkoituksesta seuraavasti: ”Suoja-aitaa käytetään pääasiassa kallioleikkausten, tukimuurien ja muiden jyrkenteiden kohdalla. Aidan tarkoituksena on estää putoaminen. Aidan tarve ja tyyppi arvioidaan julkaisun ’Aitojen suunnittelu’ mukaan, jos muuta ei ole osoitettu tilaajan hyväksymissä suunnitelma-asiakirjoissa.”.

Julkaisu Aitojen suunnittelu (Tiehallinto 9.1.2007) koskee riista-aitojen ja muiden suoja-aitojen suunnittelua tierakentamisessa. Ohjeen aitatyyppin valintaa koskevan kohdan mukaan: ”Vähimmäisvaatimuksena on, että suoja-aita estää ihmisiä joutumasta huomaamattaan - esim. pimeässä - leikkauksen yläreunalle tai muuhun vaaralliseen paikkaan.”. Lisäksi InfraRYL:n ohjeen 32213 mukaan riista-aita on hyväksyttävä suoja-aitatyyppi maanteiden kallioleikkauksissa.

Karhusuon kallioalue sijaitsee keskellä yksityisen maanomistajan maata. Alueella on ollut kiviainesten ottamista 1990-luvulta saakka eli kyseessä ei ole vastikään avattu louhos. Alueen läheisyydessä ei ole asutusta, teitä, virkistysalueita tai polkuverkostoja, joilla liikkuisi ihmisiä

jokamiehen oikeuksin. Ainoa tieyhteys alueelle on suoraan Porintieltä, jonka liittymässä on suuret kiviainestenottoalueesta kertovat kyltit ja tien sulkeva puomi. Asiaton liikkuminen työmaa-alueella on kielletty merkinnöin, jotka näkyvät selkeästi kaikille alueelle tuleville. Alueen eteläpuolitse kulkeva kapea metsäautotie on päättävä tie, joka on tarkoitettu maanomistajan puuhuoltoon varten. Pohjoispuolinen metsäautotie on sekä puuhuoltoon että linkkimaston huoltoon varten. Louhittua aluetta ympäröi kaikilta puolilta suojametsä tai maavallit eli maasto louhitun alueen välittömässä läheisyydessä ei ole erityisen helppokulkuista eikä jyrkälle pääse maastonkaan johdosta sattumalta.

On mahdollista, että ottaminen jatkuu nykyisen lupakauden jälkeenkin mahdollisesti jopa kymmeniä vuosia, ja louhinta etenee nykyisistä rajoista eteenpäin. Vähemmän luonnonmateriaaleja kuluttava, helpommin purettavissa ja siirrettävissä oleva suoja-aita on tällä kallionottoalueella tämän lupakauden aikana tarkoituksenmukainen ja riittävä.

Yhtiöllä ei ole tiedossa yhtään omaa tai toisen toiminnanharjoittajan kiviainesaluetta, jolla lupaviranomainen vaatisi suojaamaan ottoalueen kaksimetrisellä teräsverkkoaidalla, tai että aidan rakenteesta ylipäättään esitettäisiin Karhusuon lupapäätöksen kaltaisia ehdottomia ja ylimitoitettuja vaatimuksia.

Yhtiölle ei voida asettaa ankarampia velvoitteita kuin muilla vastaavilla kiviainesalueilla Suomessa on asetettu. Lupamääräysten tulee myös olla perusteltuja ja suhteutettuja niihin tavoitteisiin, joita varten kukin lupamääräys on asetettu.

Merkintä

Hallinto-oikeus on tänään antamallaan päätöksellä ratkaissut muutoksenhakijan valituksen samaa asiaa koskevan aidan suunnitelman hyväksymistä koskevassa asiassa (hallinto-oikeuden diaarinumero 149/2022). Kyseisen asian asiakirjat ovat olleet käsillä tätä asiaa ratkaistaessa.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus valituksen hyväksyen kumoaa ympäristölautakunnan kokouksessa lisäämään määräyksen aita koskevilta osin ja muuttaa sen kuulumaan seuraavasti (*muutokset kursivilla*):

Alueelle tulee rakentaa (*poistettu tekstiä*) laskeutusallas, josta tulee toimittaa asianmukainen suunnitelma hyväksyttäväksi ja joka tulee rakentaa ennen louhinnan jatkamista.

Perustelut

Sovellettavat oikeusohjeet

Maa-aineslain 11 §:n 1 momentin mukaan aineiden ottamista koskevaan lupaan on liitettävä määräykset siitä, mitä hakijan on noudatettava hankkeesta

aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi, jolleivät sanotut seikat käy ilmi ottamissuunnitelmasta.

Maa-aineslain 11 §:n 2 momentin 2 kohdan mukaan lupamääräykset on annettava alueen suojaamisesta ja siistimisestä ottamisen aikana ja sen jälkeen.

Maa-aineslain 11 §:n 3 momentin 2 ja 3 kohtien mukaan lupamääräyksiä voidaan lisäksi antaa 2) ajasta, jonka kuluessa tämän pykälän nojalla määrätyt toimenpiteet on suoritettava; sekä 3) muista hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä.

Maa-aineslain 11 §:n 4 momentin mukaan määräykset eivät saa aiheuttaa luvan saajalle sellaista vahinkoa ja haittaa, jota on pidettävä hankkeen laajuuteen ja hänen saamaansa hyötyyn nähden kohtuuttomana.

Asiassa saatu selvitys

Maa-aines- ja ympäristölupahakemuksen mukaan alueen ympärillä oleva teräsverkkoaita siirretään hakemuksen mukaisen ottoalueen ympärille ottamisen edetessä. Loppuvaiheessa ottoalueen ympärille, kalliioleikkauksen päälle, rakennetaan kiinteä aita. Hakemuksessa olevan nykytilannekartan (Piirustus 1. Karhusuo nyky- ja lopputilannekartta 17.11.2020) mukaan ottoalueen länsiosassa on aita. Lopputilannekartassa aita on sijoitettu louhinta-alueen etelä-, länsi- ja pohjoispuolelle. Leikkauskuvan (Piirustus 2. leikkaukset A-A, B-B ja periaatekuva 17.11.2020) mukaan lopputilanteessa aita sijoittuu noin viiden metrin päähän ylimmän louhintaportaan reunasta. Nykyinen ottorintausta on leikkauspiirrosten mukaan pisimmillään hieman yli 100 metrin päässä lopullisesta ottorintauksesta.

Osa teräsverkkoaidasta on tarkoitus toteuttaa metallitolpin ja osa puutolpin.

Oikeudellinen arviointi ja johtopäätös

Maa-aineslain tarkoittamassa toiminnassa aidan tarkoituksena on suojata ihmisiä ja eläimiä putoamasta jyrkänteeltä eli varoittaa liikkujia putoamisvaarasta. Maa-aineslaki ei aseta aidalle tarkempia vaatimuksia. Tiehallinnon ohjetta aitojen suunnittelussa, tai muitakaan suoja- tai riista-aitojen suunnitteluvaatimuksia, ei voi käyttää maa-aines- ja ympäristölupa-asiaa käsiteltäessä sellaisenaan suoraan sovellettavana normina. Ohjeistuksessa esitettyjä ratkaisuja voidaan pitää hyvinä käytäntöinä ja ne voidaan ottaa soveltavin osin huomioon päätöstä tehtäessä.

Ympäristölautakunta päätöksen mukaan aidan pitää olla metallirakenteinen eli aidan tolppien pitää olla metallia eikä puutolppia sallita. Lupapäätöksessä vaatimusta ei ole perusteltu. Vastaselityksessään ympäristölautakunta on esittänyt, että puutolppien perustus on huono eivätkä puutolpat ole kestäviä.

Aidan tolppien perustamistapa riippuu muun muassa maaperän laadusta, aidan materiaalista ja korkeudesta, tolppien välisestä etäisyydestä sekä aidan käyttötarkoituksesta. Sekä puu- että metallitolppien käyttäminen on mahdollista niin kalliolla kuin pehmeämmällä maalla. Perustamisessa on

otettava huomioon maaperän laatu ja aidan asettamat vaatimukset, eikä tolpan materiaalilla ole merkitystä perustusten kestävyyskannalta. Julkaisun Aitojen suunnittelu (Tiehallinto 9.1.2007) perusteella puu- ja metallitolppien kestävyys ei ole sellaista merkittävää eroa, jonka perusteella metallitolppia voisi vaatia.

Ympäristölautakunta on lisäyksessään vaatinut aidan rakentamista lopputilanteen mukaiseen paikkaan ennen louhinnan jatkamista. Asiassa saadun selvityksen perusteella nykyisen rintausten reunasta on vaihteleva etäisyys lopputilanteeseen ollen pääosin leikkauskuvien mukaan alle 100 metriä. Aita on tarkoituksenmukaisinta sijoittaa siten, että se selkeästi varoittaa lähellä olevasta jyrkänteestä. Yksiselitteistä metrimääristä etäisyyttä jyrkänteen reunasta aitaan ei voi yleisesti määritellä, koska aidan sijoituspaikka riippuu sekä ympäröivän maaston muodoista että louhinnan etenemisnopeudesta. Hakemuksessa ei ole vaiheistettua ottoa, eikä sijoittamista näin ollen voida suunnitella vaiheistuksen mukaan.

Hallinto-oikeus arvioi hakemukseen liitettyjen piirrosten perusteella, että louhinta-alueen pohjoisosassa sekä osassa alueen eteläosaa etäisyys on sen verran lyhyt, että aita on tarkoituksenmukaisinta ja kustannustehokkainta sijoittaa suoraan lopulliseen paikkaansa. Sen sijaan alueen länsiosassa nykyisen ja tulevan louhintarintausten välinen etäisyys on sen verran pitkä, että louhoksen turvallisuus edellyttää aidan sijoittamista lopputilannetta lähemmäksi louhintarintamaa, mikäli louhinta etenee hitaasti.

Edellä esitetyn perusteella ympäristölautakunnan kokouksessa lisätyt vaatimukset aidan rakenteesta ja sijainnista eivät ole perusteltuja, ja ne on siksi kumottava.

Lautakunnan lisäämä määräys aittaa koskevasta suunnitelmasta koskee asiayhteyden perusteella lautakunnan määräämää, hakemuksesta poikkeavaa metallirakenteista ja lopputilannekuvan mukaista aittaa. Tätä koskevat määräykset on edellä esitetysti kumottava, minkä vuoksi lautakunnan edellyttämä suunnitelma hakemuksesta poikkeavalle aidalle on tarpeeton. Tämän vuoksi ja kun asiassa ei ole ilmennyt, että hakemus olisi aidan osalta puutteellinen, on myös suunnitelman laatimista koskeva velvoite kumottava.

Lopuksi hallinto-oikeus toteaa, että ympäristölautakunnan lausunnossa esittämä kahden metrin aitakorkeusvaatimus ei tule tämän asian yhteydessä käsiteltäväksi, koska määräystä ei ole annettu lupapäätöksessä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Karkkilan kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **2.3.2023**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeuden ylituomari Riikka Mäki ja lainoppinut hallinto-oikeustuomari Patrick Sahlström sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Saara Juopperi. Asian on esitellyt Saara Juopperi.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu**Päätös**

Destia Oy

Karkkilan kaupungin ympäristölautakunta

Lohjan ympäristöterveyspalvelut

Karkkilan kaupunginhallitus

Hajakanmaan yhteismetsän osakaskunta

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Ympäristö ja luonnonvarat

Etelä-Suomen aluehallintovirasto,
Ympäristölupavastuualue

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite: Korkein hallinto-oikeus
PL 180, 00131 Helsinki

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Käyntiosoite: Paasivuorenkatu 3, 00530 Helsinki

Puhelin: 029 56 40200

Faksi: 029 56 40382

Aukioloaika: arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>